

[Bendix.]

overvættes interesseret i at høre lidt nærmere om, hvordan det forholder sig med den sag.

Må jeg dernæst rejse spørgsmålet om en kommunalisering, hvis vi må kalde det sådan, af bolipolitikken. I lovforslaget strejfer boligministeren selv tanken om, at udlejningsbidraget helt eller delvis kunne gå til kommunerne for at styrke kommunens muligheder i forskellige boligpolitiske henseender. Det forekommer mig at være en interessant og ikke ganske uvæsentlig tanke, der dér er lukket halvt op for i lovforslaget, og jeg skal ikke lægge skjul på, at vi har en almindelig interesse i at inddrage kommunerne mere klart i boligpolitikken og derfor finder det interessant at få dyrket lidt nærmere, hvad der ligger af mere præcise tanker i den bemærkning, ministeren har ladet slippe med i lovforslaget.

Må jeg sige om udlejningsbidraget i den sociale sektor — og dermed er jeg ovre i det næste lovforslag — at dette bidrag vil nødvendigvis føre til huslejestigninger i den almennyttige sektor, og spørge: skaber dette i øvrigt ikke vanskeligheder i relation til SF's erklærede målsætning om, at der ikke må ske huslejestigninger ud over, hvad 1966-boligforliget ender med i 1974? I bemærkningerne til lovforslaget trædes der på en interessant, men ikke særlig oplysende måde vande på dette punkt. Jeg har med stor interesse læst de svært gennemskuelige betragtninger, der findes i lovforslagets bemærkninger om netop dette spørgsmål, og jeg må tilstå, at jeg mere og mere fornemmer, at S-SF-aftalen mornes, efterhånden som den ser dagens lys, og at det i hvert fald vil være oplysende for os andre at høre, hvordan egentlig de to parter på dette punkt fortolker deres indbyrdes enighed, eller måske er det uenighed. Vi mangler således klarhed over, hvad det egentlig er, der er de to forligsparters målsætning, for så vidt angår huslejefastsættelsen på længere sigt.

Må jeg sige om lovforslaget om udlejningsafgiften i det almennyttige boligbyggeri, som skal nyttiggøres i forbindelse med nyt almennyttigt boligbyggeri, at vi forholder os mere positivt over for hovedtanken i dette lovforslag, fordi der netop er tale om, at der skal skabes en solidaritet inden for den almennyttige boligsektor, og at de mid-

ler, der frembringes, altså skal anvendes i forbindelse med nyt almennyttigt byggeri. Det forekommer os at være en rigtig konstruktion, en langt rigtigere konstruktion end den, vi finder i det andet lovforslag, og den interesserer os. Men man kan spørge sig selv, om den løsning, S og SF er nået frem til, ikke er mere skematisk, end virkeligheden kan holde til. Det kan vi kigge nærmere på i udvalget.

Afslutningsvis vil jeg om disse to lovforslag sige, at de må naturligvis ses som et led i en større sammenhæng, som vi kun delvis kender på nuværende tidspunkt. Jeg kunne fristes til at spørge, om boligministeren har igangsat yderligere forhandlinger mellem de to interesseorganisationer, som har været særlig interesserede og særlig langt fremme i forbindelse med lejelovgivning og den midlertidige regulering af boligforholdene, altså huslejefastsættelsesproblematikken. Jeg kunne forestille mig, at ministeren havde sat parterne i gang med at diskutere yderligere spørgsmål i forbindelse med den omkostningsbestemte husleje, yderligere spørgsmål i forbindelse med bytteret etc. Hvis ministeren har sat parterne i gang med noget sådant, ville det selvfølgelig interessere mig at høre, hvorledes det går.

Jeg skal slutte med at sige, at der er ét hovedsynspunkt, som må nævnes her, fordi det knytter sig til den hovedproblematik, som disse to lovforslag går ind i. Det er, hvad vi gang efter gang har haft fremme i forhandlingerne her i folketingssalen, spørgsmålet om de 200 kommuner, som på nuværende tidspunkt har en fri huslejefastsættelse, over for de 70 kommuner, som ikke har en fri huslejefastsættelse. Jeg går ud fra, at det stadig væk ligger sådan, at boligministeren er indstillet på at forhandle om en friholdelse af de 200 frie kommuner for yderligere kalkulationsregler, for så vidt angår huslejefastsættelsen.

Det tredje lovforslag er boligsikringsforslaget, som jeg også skal knytte nogle bemærkninger til. Jeg må sige, at vi fortsat anser boligsikringsloven for en krumtap i boligpolitikken. Det er det centrale udtryk for det sociale hensyn, der skal tages i boligpolitikken. Boligsikringsordningen har i dag åbenbare skavanker, og det er nogle af disse, der har givet anledning til lovforslaget. Men jeg kunne godt fristes til at rejse det